

[Klub Budulínek v Obecní knihovně Dalovice aneb Je třeba vytrvat \[1\]](#)

Autor:

- [SLEVINSKÁ, Monika](#) [2]

Číslo:

- [2022, ročník 31, číslo 4](#) [3]

Rubrika:

- [Celostátní akce](#) [4]

Klíčová slova:

- [děti](#) [5], [Obecní knihovna Dalovice](#) [6], [S knížkou do života](#) [7]

Region:

- [11 Karlovarský region](#) [8]

V obci Dalovice v Karlovarském kraji žije cca dva tisíce obyvatel a mají jedinou knihovnici s polovičním úvazkem (druhou půlku zabírá činnost pro obecní úřad) a s velkým nadšením, která doufá, že tento příspěvek přispěje k tomu, že i nesmělé knihovnice z malých knihoven, které jsou na všechno samy a dosud si na projekt [S knížkou do života \(Bookstart\)](#) [9] netroufily, najdou odvahu a pustí se do systematické práce s nejmenšími čtenáři a jejich rodiči.

Jak to tedy začalo?

Poprvé jsem se s projektem S knížkou do života setkala na podzim roku 2017, kdy jsem jako začínající knihovnice hltala úplně všechno, co se knihovně nabízelo. Takže mě nadchl i tento projekt. Hned jsem vstoupila do SKIP – jako soukromá osoba i jako [knihovna](#) [10] – a v květnu následujícího roku se na slavnostním Vítání občánků (které se v naší obci koná jednou za rok) předával i dárek od knihovny – „balíček“ Bookstart pro nejmenší.

Prostory v knihovně nebyly tehdy zrovna ideální. Knihovna sídlila v budově základní školy, v bývalé družině, a měla k dispozici necelých 50 m². Ale i tak dalovické knihovně nechybělo odhodlání setkání pro nejmenší „čtenáře“ uspořádat. Stačilo vyvěsit plakáty, z domova donést dřevěné kostky a hračky, ze školy si půjčit gymnastické obruče a látkový tunel a z obecního úřadu asi desetimetrový koberec, ale i oprášit znalost říkanek a písniček pro nejmenší a půjčit si panenku od šestileté dcery. Naše Aninka tehdy hodně pomohla: když na přichystané setkání dorazila pouze Tereška s maminkou i tatínkem, Aninka s námi odtancovala a odzpívala všechny ty připravené písničky a říkadla a hezky si s Tereškou pohrála. Rodiče byli spokojeni, obě holčičky taky. Toto odpoledne bylo důkazem, že i v malé knihovně podobnou akci uspořádat lze, nicméně je to dost náročné (zejména vzhledem k nutnosti neustále stěhovat těžký koberec).

[11]

[12]

Začátky ve staré knihovně (listopad 2018)

Pauza a pak pokračování

Kdyby byl větší zájem, nejspíš bychom i přesto pokračovali, ale v té době se již připravovala rekonstrukce sousední budovy, kam se měla v dohledné době knihovna stěhovat. A tak jsem zatím jen plánovala a těšila se a rodičům na Vítání občánků do balíčku přidávala pozvánku do budoucna – do nové knihovny.

Jak už to tak bývá, rekonstrukce se poněkud protáhla, a nová knihovna byla hotová až na jaře 2020, kdy nás zasáhl covid. Alespoň jsem byl čas se v klidu přestěhovat, doplnit postupně zařízení a zabydlet dětský „kout“, na který bylo v dvakrát větším prostoru konečně místo. A v září 2021 jsem se znovu nachystala – omyla hračky, opatřila vlastní látkový tunel, maňásky a obruče, vypůjčila Orffovy nástroje, sepsala orientační scénář setkání, dala upozornění na [facebook knihovny](#) [13] a lehce nervózní i natěšená jsem čekala. Nepřišel nikdo. Podzim a předvánoční čas bývá v každé knihovně poněkud hektický, takže další pokus se tento rok již neuskutečnil, ale domluvila jsem se s pár maminkami, které si do knihovny chodí půjčovat knížky, na lednovém termínu, který by jim vyhovoval.

A tak nakonec přišly! Děti, maminky, ale i jedna velmi mladá babička. Scházíme se zhruba jednou za měsíc, zatím v počtu tří až pěti dětí, ale když jsme v roce 2021 začínali s Virtuální Univerzitou třetího věku (VU3V), také nejprve přišli tři zájemci, a v roce 2022 jsme měli už dva kurzy – s deseti a pěti studujícími (ještě pro zajímavost – scházejí se na stejném koberci jako dětičky, ovšem doplněném o židle a stoly; v dětském oddělení se totiž nachází promítací plátno a dataprojektor – malá knihovna zkrátka musí být flexibilní).

[14]

[15]

[16]

[17]
První setkání Klubu Budulínek (leden 2022)

Jak setkání probíhají

Uvítáme se většinou v kruhu (tedy kdo chce, ale maminky se snaží) – a říkáme uvítací básničku, zazpíváme Kolo, kolo mlýnský, Pásla ovečky atp. – záleží, na co si zrovna vzpomenu nebo co děti zrovna chtějí a jak jsou ochotné spolupracovat.

Následuje malá pohádka. Zahajovali jsme Budulínkem (jak jinak, když se tak náš klub jmenuje), následovala Červená karkulka, Perníková chaloupka, Tři prasátka, Boudo, budko, O veliké řepě, Perníková chaloupka a O koťátku, které zapomnělo mňoukat.

Pohádku často jen vyprávím a s pomocí maňásků nebo drobných rekvizit předvádím. Často poslouchají více maminky než děti, ale nevadí. Někdy čtení doplňujeme činnostmi a pohybem – stavíme domeček z kostek (jako to dělala prasátka), hrajeme na činelky, dřívka (lákáme ven lišku), prolézáme tunel nebo obruče (jako když liška leze z nory), „taháme řepu“, ťukáme na dveře budky apod.

Poslední dobou dávám přednost tomu, že mám v ruce knížku nebo leporelo a při vyprávění nebo předčítání pohádky děti sledují obrázky – to většinou jejich pozornost udrží déle a drobné „aktivity“ zvládneme i při tom (napodobování zvuků zvířátek apod.).

Po pohádce následuje volná zábava. U dětí jednoznačně vedou obruče, prolézací tunel a pojízdná hrabadla v podobě vozíčků. Maminky si vypijí kávu nebo čaj, trochu si popovídají, vypůjčí si knížky. A minule se ukázalo, že z dětí opravdu rostou čtenáři. Byly tu právě tři. A zatímco dříve spíše drandily po knihovně s vozíčky a pobíhaly kolem regálů, tentokrát seděly na koberci a prohlížely si knížky. Vlastně - „četly“ si a při tom si – jako všichni správní čtenáři – své knížky navzájem ukazovaly a opravdu zapáleně při tom debatovaly. A že příklady táhnou, přilákalo jejich počínání i malého Toníčka, který je o rok mladší (asi osmnáctiměsíční).

[18]

Anička (cca dva roky a pět měsíců) s Kubíkem (cca dva roky a osm měsíců) a Toníčkem (rok a půl) vášnivě diskutují o knížkách (listopad 2022)

Je vidět, že to má opravdu smysl!

Takže máte-li chuť, nenechte se možným prvotním nezdarem (nebo dokonce možnými prvotními

nezdary) odradit a vytrvejte, ono to půjde. Držím palce!

Anička čte [Dalovické listy](#) [20], tedy obecní zpravodaj, jehož jsem šéfredaktorkou aneb Jak to vypadá, když je dítě správně vedeno ke čtení (duben 2022)

Fotografie pocházejí z archivu Obecní knihovny Dalovice.

URL zdroje: <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4/klub-budulinek-v-obecni-knihovne-dalovice-aneb>

Odkazy

- [1] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4/klub-budulinek-v-obecni-knihovne-dalovice-aneb>
- [2] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/slevinska-monika>
- [3] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4>
- [4] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/celostatni-akce>
- [5] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/deti>
- [6] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/obecni-knihovna-dalovice>
- [7] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/s-knizkou-do-zivota>
- [8] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/regiony/11-karlovarsky-region>
- [9] <https://www.skvizkoudozivota.cz/>
- [10] <https://www.knihovnadalovice.cz/>
- [11] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska2.jpg>
- [12] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska1.jpg>
- [13] <https://www.facebook.com/knihovnaDalovice/>
- [14] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska3.jpg>
- [15] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska4.jpg>
- [16] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska5.jpg>
- [17] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska6.jpg>
- [18] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska7.jpg>
- [19] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/985/slevinska8.jpg>
- [20] <https://www.ou-dalovice.cz/dalovicke-listy>